

Z internetovej pošty:

Mária Schindlerová

Na základe čoho vyhlásila Cirkev, že používanie antikoncepcie je hriech? Hriech je dobrovoľné a vedomé prestúpenie Božej vôle. Kto však vie a môže povedať, čo je Božia vôľa v tejto veci, ak mu to nebolo zjavené alebo ak sa to priamo neuvádza v Biblii?

Dlho som hľadal odpovede a rozmýšľal nad dôvodmi, prečo Cirkev odporúča PPR. Ale vyhlásiť niečo za hriech ide ďaleko za hranicu odporúčaní.

Cirkev to vyhlásila to na základe už spomínaného prirodzeného zákona. A pokiaľ ide o Božiu vôľu, tú poznávame svedomím – ale (znovu katechizmus pripomína, že) svedomie si musíme formovať: „Dobre formované svedomie je správne a pravdivé. Vynáša svoje úsudky v súlade s rozumom a v zhode s pravým dobrom. ... Výchova svedomia je nevyhnutná, lebo ľudia sú vystavení negatívnym vplyvom a hriech ich pokúša, aby dali prednosť vlastnému úsudku a odmietli učenie predkladané autoritou Cirkvi“ (KKC 1783).

Ďalej hovorí Katechizmus o mylnom svedomí:

„Keď je svedomie postavené pred morálnu voľbu, môže vyniesť alebo správny úsudok, ktorý sa zhoduje s rozumom a s Božím zákonom, alebo naopak, mylný úsudok, ktorý sa od nich vzdaluje (KKC 1786). Človek je vždy povinný poslúchať istý úsudok svojho svedomia. Stáva sa však, že morálne svedomie je v nevedomosti. ... Túto nevedomosť často možno pričítať osobnej zodpovednosti. Stáva sa to vtedy, „keď sa človek málo stará o hľadanie pravdy a dobrá a keď hriechne návyky postupne takmer úplne zaslepia svedomie (GS 16)“ (KKC 1790, 1791).

Aby sme poznali pravdu, a teda Božiu vôľu, máme okrem rozumu a svedomia aj vieru – a ako správne hovoríte, Písmo a Tradíciu. Ale Písmo nám „nespadlo z neba“ – aj keď jeho autorom a inšpirátorom je Boh, konečný zoznam kánonických kníh – teda textov zaradených ako inšpirovaných Bohom – to nám dala Cirkev. Aj celé dejiny spásy ukazujú rovnakú líniu: Boh zjavoval ľuďom svoju vôľu cez vybraných vodcov – Noe, Mojžiš, Eliáš, proroci... a nedal Bibliu hneď Adamovi a Eve. Až Mojžišovi hovorí: nauč ich pieseň, toto zapíš a pod.

Preto aj my dnes, keď prijímame Bibliu ako skutočne Božie slovo, vždy ju musíme chápať a vysvetľovať v jednote s Cirkvou. Ak by sme si ju vysvetľovali po svojom, dostaneme sa tam, kde sú teraz protestantské cirkvi, ktorých je

niekoľko tisíc denominácií a vzájomne sa líšia vysvetlením Písma – jedni to chápu tak, iní onak.

A hoci v Písme nemáme priamo a doslovne napísané: „nebudeš používať antikoncepciu“, učenie Cirkvi o manželskej čistote biblické je. (Podobne ako nemáme v Biblii konkrétne napísané: nebudeš užívať drogy, nebudeš pestovať marihuanu a pod.).

Nechcem Vás príliš zdržiavať, lebo o tejto téme môžem popísať niekoľko strán. Ale aspoň to podstatné:

V Biblii je základnou témou pojem zmluvy. Boh uzatvára zmluvu – s človekom, s manželským párom, s Abrahámovým rodom, s vyvoleným národom a nakoniec s celým ľudstvom. Každá zmluva mala svoj zmluvný znak – napríklad znakom zmluvy s ľudskou rodinou bola dúha, pri Abrahámovi to bola obriezka, znak zmluvy s ľudstvom je Eucharistia...

Čo je znakom manželskej zmluvy? Manželské sebadarovanie. To, že sa slovo (manželského sľubu) stáva telom, že ho manželia svojím telom aj žijú. A vždy, keď majú normálny manželský akt ako prejav svojej lásky – nie vynútený bez ohľadu na druhého, a zároveň ničím nie je tento akt zneplodnený, vždy vtedy symbolicky obnovujú svoj manželský sľub.

Styk s antikoncepciou je styk s výhradou – určitú časť osoby nechcem prijať – potenciálnu plodnosť ženy alebo muža.

Človek chce prežiť to uspokojenie, dobrý pocit, ale bez následkov.

Akoby sme sa chceli najesť, cítiť na jazyku chuť jedla, ale už nechceme, aby nám jedlo dodalo energiu, tak ho naschvál vyvrátime – tak to robili kedysi pohanskí Rimania a dnes to robia ľudia, ktorí majú poruchu príjmu potravy – normálne to nie je.

No aj explicitne máme v Biblii príbeh Onana, ktorý navonok prešiel celým aktom manželskej zmluvy so ženou Tamar (mal si ju vziať) – styk a rozkoš mal, ale potom chcel znemožniť následky svojho správania, a tak „vylieval semeno na zem“. Boh ho potrestal smrťou – ale nie len preto, lebo nechcel dať Tamare dieťa. Veď to ani nemusel s ňou spať. Tak sa previnili voči nej aj iní – ale on si vzal len časť – a cítame, že Bohu sa nepáčilo, čo robil.

Cirkev má moc od samého Krista, aby zväzovala a rozväzovala – aby učila a usmerňovala. to, že styk s antikoncepciou je hriech, bolo jasné od počiatku. (Nakoniec, Boh nikdy nikde nevyzval ľudí, aby antikoncepciu používali.) Cirkev cítila potrebu dať svojim veriacim jasnú orientáciu – preto už napr. Lev XIII. vyhlásil, že antikoncepcia je vážne zlo a hriech. Podobne aj neskôr pápeži, ktorí nasledovali po ňom. Najviac v tejto oblasti urobil asi Ján Pavol II., ale nemôžeme vynechať ani Pavla VI. a jeho encykliku Humanae vitae – ňou reagoval na vznik a rozšírenie v tej dobe predovšetkým hormonálnej antikoncepcie. Komisia, ktorú ustanovil ešte Ján XXIII. mala aj laické manželské páry. Skúmali otázku, či by antikoncepcia nemohla manželom uľahčiť ich poslanie. Závery sú v spomínanej encyklike a sú jasne ohlásené. V Katechizme takisto. Ale úprimne: koľko kresťanov aspoň jeden raz v živote katechizmus prečítalo?

Alebo encykliky – sú určené všetkým ľuďom dobrej vôle. Cirkev nemlčí a nevydáva len nariadenia.

A okrem tejto učiacej a vysvetľujúcej úlohy nám Cirkev sprostredkúva Božiu milosť a silu – cez sviatosti, najmä cez sviatosť Eucharistie.

Vždy – a zvlášť vtedy, keď je odmietnutie hriechu náročné – by sme mali viac využívať tieto prostriedky milosti. Lebo ísť do kostola a na prijímanie 4 x za mesiac je málo na to, aby sme tú silu odolať mali... Eucharistia nie je len odmena za to, že sme dobrí – to je aj sila, aby sme dobrí mohli byť.

Nová studie vztahů PPR a rozvodů

podle Ann Gundlach upravila Michaela Prentisová

V materiálech LPP stejně jako v materiálech původní americké organizace CCLI vždy vyzdvihujeme velmi nízkou míru rozvodovosti u uživatelů PPR.

Dosud byly k tomu k dispozici dvě studie. První provedla v roce 2002 Mercedes Wilsonová zakladatelka a předsedkyně organizace propagující ovulační metodu. Pracovala na základě dat z dotazníku, který učitelé PPR posílali uživatelům, u kterých předpokládali, „že by stálo za to je oslovit.“ Asi 40% z oslovených neodpovědělo. U těch, kdo odpověděli, byla míra rozvodovosti 3%. Pro srovnání použila Wilsonová úplně jinou studii – *US National Survey of Family Growth* (US národní studie rodinného růstu, NSFG) a došla k závěru, že míra rozvodovosti u těch, kdo nepoužívali PPR, byla 15%. Podle M. Manharta, výkonného ředitele CCLI, jde o srovnávání dvou extrémně odlišných skupin, kterým byly položeny různé otázky, a tím je výsledek nespolehlivý.

Druhá studie, která potvrdila výsledky M. Wilsonové, byla prováděna mezi lety 2008 a 2013 organizací INER (Institut für natürliche Empfängnisregelung Rötzer – Institut pro přirozenou regulaci početí Rötzer). Jejich dotazník byl zaslán do více než 1.300 domácností v Rakousku, Německu, Švýcarsku, Itálii (2013 také v ČR, na Slovensku, v USA aj.) Odpovědělo však jen 43,6% dotázaných. To znamená, že ti, kdo neodpověděli, by byli mohli výsledek významně ovlivnit.

Nejnovější studii vztahu mezi regulací početí a rozvody provedl roku 2015 Richard Fehring, emeritní univerzitní profesor a ředitel Institutu pro PPR při Fakultě pro zdravotní sestry univerzity Marquette, USA. Jeho studie pracovala s daty, která jako Wilsonová převzal z NSFG. Porovnával data 5.500 žen, které byly někdy v životě vdané podle toho, jestli vůbec někdy praktikovaly PPR, nebo ne. Rozdíl byl značný. U žen, které někdy používaly PPR, byla míra rozvodovosti 9,6%, u těch, které je nikdy neprojektovaly, byla 14,6%. Když se zaměřil na možné faktory vedoucí k rozvodu, byla rozvodovost ještě nižší u uživatelů PPR, které se pravidelně zúčastnily života církve. Naopak u žen, které používaly antikoncepci, daly se sterilizovat nebo podstoupily umělý potrat, se procento rozvodů zdvojnásobilo.

Jde o solidní studii, která znova potvrzuje, že je praxe PPR rozhodně spojená s nižší rozvodovostí, než jakou se vyznačuje celková populace. Manhart říká: „Spojitost ovšem neznamená nutně příčinnost. Zkušenosti uživatelů PPR vědí, že schopnosti a chování, které praxe PPR posiluje, jsou tytéž, jako schopnosti, které udržují a rozvíjejí zdravé manželství.“ Hodnotí ale pro šíří záběru Fehringovu studii jako důvěryhodnou a potvrzující pozitivní vliv PPR na sta-

bilitu manželství. Fehring věří, že v budoucnosti dojde k dalšímu výzkumu, který poskytne důkazy o pozitivním vlivu PPR na manželské vztahy. Zmiňuje skupinu, se kterou se setkal na konferenci v Itálii, a která úzce spolupracuje s rodinným psychoterapeutem. Vyvinuli způsob posuzování manželského vztahu, který chtějí použít ke shromažďování informací od párů. S jeho pomocí chtějí sledovat manželské páry během jednoho nebo více let. Také další využití NSFG každých 5-7 let by mohlo ukázat trendy v rozvodovosti a praxi PPR. [CCL Family Foundations, Volume 42, Number 4, leden-únor 2016, str. 6 a 9.]

Cyklus: početí je absolutní kontraindikací.

David Prentis

Dr. Rötzer vymyslel způsob „přirozeného řízení početí“ pro situaci, ve které v žádném případě nesmí dojít k početí. Jsou to například situace, ve kterých by život ženy byl vážně ohrožen. Podmínky jsou přísné, ale přece dovolují polhavní život manželů, byť omezený. Jsou tři podmínky:

1) Na začátku cyklu, v předovulační fázi, nelze předpokládat neplodnost. I když jsou pravidla pro určení konce neplodné doby na začátku cyklu velmi spolehlivá, nejsou stoprocentní. Nelze s absolutní jistotou předvídat nástup plodnosti; vždy může být překvapením.

2) Na určení začátku poovulační neplodnosti vždy přidávat další (4. či 5.) zvýšenou teplotu. To znamená v praxi, že manželé počkají ještě jeden den po dnu, na kterém pravidlo STM určuje začátek poovulační III. fáze. To neznamená, že jsou tato pravidla nespolehlivá; je to jen opatrnost kvůli případným chybám manželů v hodnocení.

3) Manželé mají vést co nejúplnější záznamy během celého cyklu. Je jasné, že v tak vážné situaci je naprosto nutné, aby manželé brali věci stoprocentně důsledně, sledovali každý den příznaky plodnosti a všechno pečlivě zapsali do tabulky.

Když se podíváme na uvedený záznam, můžeme si dovolit několik poznámek. Je to teprve druhý záznam, takže ta paní se teprve učí pozorovat a zaznamenávat. Podařilo se jí úspěšně měřit teplotu každý den. Desátý den má neplatnou teplotu, zřejmě proto, že šla večer předtím pozdě spát. Teploty 18. a 19. dne považujeme za neplatné, protože měřila až v 9 hodin. Teplotu 18. dne nepoužijeme v hodnocení (je ještě den vrcholu) ale teplota 19. dne je prvním dnem vzestupu. I když není pravděpodobné, že by správně měřena byla nižší než DH, budeme raději opatrní. Teplotu 21. dne měřila v 5 hodin. V časných ranních hodinách nemají časové rozdíly na měřenou hodnotu podstatný vliv. Teplota měřena v 7 hodin by mohl být jen vyšší, takže měřená hodnota je použitelná. Podle toho velmi opatrného přístupu začíná III. fáze až 23. den.

Záznam hlenu je ale nedostačující. Na začátku cyklu chybí. Člověk by mohl namítat, že to nevadí, protože by manželé stejně museli v té době abstinovat. Ale žena by měla poznávat svůj hlen, jak se různě objevuje. V daném cyklu nemůže vědět dopředu, kdy přijde ovulace. Mohl by přijít vzestup teplot a tím i ovulace dříve než obvykle. Chyběl by jí záznam hlenu.

Antropologové studovali malé tlupy lovců-sběračů po celém světě – typ společnosti, ve kterém žil lidský rod po 99% své dosavadní historie a znamenávali normy pro rané dětství. Pro kojení je to 2-8 let při průměrném odstavení po 4 letech (Konner, 2005).

Studie monitorující pouze úvod do kojení (jeden pokus) nebo 3 měsíce, neposkytnou dostatečnou informaci a nemohou být považovány za platný experiment, (který jak říkáme ani nelze uskutečnit – dovedete si představit, že se náhodně přidělí matkám děti, nebo se stanoví, že mají kojit 8 let?).

Průměrná délka kojení u našich předků (lovců-sběračů) je šokující pro matky pokročilých národů, kde je společnost zaměřena na práci a pracovní místo a ne na rodinu a vývoj dítěte. Ale kojení je to, co pomohlo našim předkům přežít, prospívat a množit se.

Mylné názory na kojení

U kojení nejde jen o výživou. Proč může několik let kojení dělat rozdíl? Když zmíním alespoň jeden faktor. Kojení poskytuje všechny imunoglobuliny potřebné pro vývoj imunitního systému, což trvá asi 5 let. Mateřské mléko má tisíce složek a ty jsou šité na míru určitému dítěti v určitém období kojení. To je důvod, proč nemohou fungovat pokusy s odsávaným mlékem nebo ani jiné pokusy. Každé dítě je jiné a vyvíjí se vlastním tempem. Každé krmení je jiné. Jde o interakci mezi matčinou „odbornou prsní laboratoří“ a potřebou dítěte.

Mýtus o bezpečnosti umělé výživy

Bezpečnost umělé výživy je obvykle propagována jako závislá na čistotě vody. Bezpečnost před čím? Umělá výživa je např. jediným společným faktorem snad všech případů náhlého dětského úmrtí SIDS.

Kniha *Laktivism* upřednostňuje práva matky před právy dítěte. Jeho potřeby jsou druhotné ve srovnání s její potřebou „seberealizace“. Tak se tedy pochvalme za „právo“ ženy nekojit, pracovat jako muž a ignorovat vývojové potřeby dítěte. To je samozřejmě problém systému, který si cení práce a peněz víc než rodiny, a působí, že muži opouštějí rodinu také.

Také v důvěře pomýlené experimentálně zaměřené vědě, nějak podvědomě předpokládáme, že toho děti od matky moc nepotřebují. To je zas mýtus „děti jsou odolné“, který určuje zacházení s dětmi v USA i jinde.

Shrnutí: ti, kdo se staví proti potřebě kojení:

- mají mylný názor na to, co je normální (kojení 2-8 let)
- užívají nesprávnou metodu pro hodnocení významu mateřského mléka (vědecké experimenty)
- přijímají nepodložený předpoklad, že je umělá výživa bezpečná
- nechápou, co kojení je (interaktivní proces potřebný po mnoho let pro řádný fyziologický a sociální vývoj).

Ti kdo odmítají kojení možná postrádají mateřské city z důvodu nějakého traumatického zážitku, zděděných epigenetických následků traumatu zažitého jejich matkou nebo medicínských zásahů – škodících vazbě mezi matkou a dítětem. To jsou společenské faktory, které nás budou pronásledovat až pokud nepostavíme potřeby dítěte do centra naší politiky a praxe a dokud nezajistíme, aby měli budoucí rodiče podporu a všechny možnosti poskytnout svým dětem to, co pro svůj vývoj potřebují.

[<https://www.psychologytoday.com/blog/moral-landscapes/201601/the-myth-breastfeeding-is-optional>], 24. ledna 2016, zkráceno. Autorka je profesorkou psychologie na Universitě Notre Dame a šéfredaktorkou časopisu *Journal of Moral Education*. Původní článek má četné odkazy (v angličtině).]

Řádky z Kladna

David Prentis

Jarní konference aktivních spolupracovníků české Ligy

Koná se letos od pátku do neděle, 3. – 5. června v Královéhradeckém diecézním centru pro mládež Vesmír v Orlických Horách. Všichni členové Ligy jsou oprávněni zúčastnit se **Statutárního zasedání Rady LPP, které se bude v rámci konference konat v neděli, 5. června v 13.30 hodin.**

Poradenství záznamů

Dostáváme různé dotazy na hodnocení záznamů; často se ale jedná o pouhý seznam teplot nebo nejasně popsáné údaje o vývoji hlenu. Někdy dostáváme záznam na formuláři jiné organizace nebo dokonce na originálně vymyšleném formuláři. Prosíme Vás: pošlete záznamy na formuláři LPP, buď jako fotokopii z Vašeho sešitu *Záznamové tabulky*, nebo z formuláře, který můžete zdarma stáhnout z naší stránky www.lpp.cz. Radit můžeme **pouze podle přístupu LPP**, nikoli podle přístupu jiných organizací; k tomu nejsme oprávněni. Je důležité si uvědomit, že i když má každá organizace pro svou metodu stejný vědecký základ, je to ta kombinace do detailu vypracovaných a vyzkoušených pravidel, která pro každý přístup zaručuje efektivnost příslušné metody. Pro praxi metody Ligy je nutno mít **ligovou učebnici** manželů Predáčových. Napište rok vydání a jestli se jedná o české nebo slovenské vydání. Případně budeme při konzultaci odkazovat na konkrétní strany.

Došli jsme s manželkou k tomuto logickému závěru při své účasti na INER-Kongresu letos v Německu, kde prezidentka Elisabeth Rötzerová právě obdobné podmínky pro poradenství vyžadovala od svých spolupracovníků.

NOVINY Z RODINY LPP vydává šestkrát ročně jako členský bulletin Ústředí Ligy pár páru České republiky, z.s. David a Michaela Prentisovi, Fügnerova 143/9, 272 01 Kladno, tel: 312 686 642, e-mail: lpp@lpp.cz, internet: www.lpp.cz, číslo účtu: 215 288 136/0300. Minimální členský příspěvek 150 Kč /12,- € ročně. Adresa na Slovensku: LPP, Manželia Jozefa a Simona Predáčovci, Slovenskej armády 15, 95301 Zlaté Moravce, tel.: 0908 722 055, 0915 971 191, e-mail: lpp@lpp.sk, internet: www.lpp.sk, číslo účtu: 207 215 6257/0200. Kurzy PPR pro manžele a snoubence – 4 setkání po 2½ hodinách, většinou v měsíčních intervalech. Kurzovné: v ČR 400 Kč, v SR 15,- € za pár. Jsme vděční za příspěvky pro práci Ligy.